

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

В І С Н И К

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 1 (39)

Вінниця – 2022

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу

ВИПУСК № 1 (39)

Свідоцтво про державну реєстрацію

друкованого засобу масової інформації

Серія ВЦ № 1065-423-ПР від 24 грудня 2019 року

Журнал

(науково-виробничий, навчальний, довідковий)

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік

Мова видання: українська, російська, англійська, німецька

Тематичні напрями Вісника:

- ❖ Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- ❖ Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- ❖ Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- ❖ Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- ❖ Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- ❖ Challenges in Education
- ❖ Відомі імена року
- ❖ Конкурси

Номер затверджено на засіданні науково-методичної ради

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Протокол № 3 від 18 лютого 2022 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.; **відповідальний редактор:** методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Заболотний В.Ф., д.філ.н. Войцехівська Н.К., д.філ.н., проф. Слободинська Т.С., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В., к.мист-ства Іскра С.І., к.пед.н. Головська І.В., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Луцинкевич Л.А., Царик А.П.

Відповідальність за зміст статей несуть автори

Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу/[ред.кол.: Войцехівський К.Ф. (гол.ред) та інші]. – Вінниця: Вінницька міська друкарня, 2022. – Випуск 1(39). – 124с.

© КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», 2022

ЗМІСТ

СЛОВО РЕДАКТОРА	6
-----------------------	---

ЛАБОРАТОРІЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ПЕДАГОГІКИ, МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ТА ВИХОВАННЯ

Тарашевська О.В., Цісар І.В.

Здоров'язбережувальні технології на заняттях з логоритміки	7
--	---

Калашнюк Є.Й.

Національне мистецтво як чинник формування професійної культури та компетентності майбутнього вчителя музики.....	10
---	----

Павленко М. В.

Фортепіанна мініатюра як засіб художньо-естетичного розвитку здобувачів освіти	13
--	----

Мельник А. Ю.

Інноваційні стратегії навчання для сучасної педагогіки.....	17
---	----

Нечипоренко Т.А.

Сучасні виховні технології в позакласній виховній роботі	21
--	----

Матвієнко Н.А.

Розвиток критичного мислення на уроках української мови та літератури	34
---	----

Бевз В.В.

Тестовий контроль у методах і засобах особистісно-орієнтованого навчання ...	37
--	----

Буга О.І.

Економічні ділові ігри на базі комп'ютерних технологій	43
--	----

ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ

Стасенко А.М.

Корисні поради при підготовці до ЗНО з історії України здобувачів освіти в умовах змішаного навчання	47
--	----

Бабій В.М.

Бідність в Україні: міф чи реальність	50
---	----

Марценюк О.Г.

З досвіду укладання практикуму до атестації іншомовного читання та говоріння (анотація видання).....	55
--	----

ЛАБОРАТОРІЯ МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

Сіранчук Тетяна

Екологічна стежка як перший крок до екологічної свідомості дошкільника.....	71
---	----

Щаслива Юлія	
Використання елементів арт-терапії в корекційно-виховній роботі з дітьми	74
Кича Наталія	
Педагогічні умови підготовки вчителя початкових класів до організації освітнього процесу в дистанційному режимі	78
Зінченко Віта	
Теоретичні основи впровадження змішаного навчання в систему підготовки майбутніх вчителів початкової школи	82
Присяжнюк Д.С., Мартинюк Ю.Г.	
Вінницькі силовики на міжнародній арені	88
Романуха Ю. В., Кушко І. С.	
Минуле та нові звершення Обласного наукового ліцею-інтернату КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»	92
Клапко С.В.,	
Видатний український мислитель і письменник Сковорода Григорій Савич	
Конкурси	97
Вимоги до підготовки науково-методичних статей з Збірника «Вісник науково-методичних досліджень» Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу»	104
Приклади оформлення бібліографічного опису у списку використаних джерел з урахуванням національного стандарту України дсту 8302:2015	118
Вимоги до підготовки науково-методичних статей збірника «Вісник науково-методичних досліджень» Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу»	124

ВІННИЦЬКІ СИЛОВИКИ НА МІЖНАРОДНІЙ АРЕНІ

УДК 796.8.071.1(477.44:100)

ПРИСЯЖНЮК Д.С.,
МАРТИНЮК Ю.Г.*кандидати педагогічних наук, доценти**КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»*

Мета нашої роботи: висвітлити здобутки наших спортсменів на міжнародній арені.

Подільська земля завжди славилась своїми богатирями-борцями, важкоатлетами, боксерами. Серед них були чемпіони і рекордсмени світу, Європи, переможці Олімпійських ігор та інших великих міжнародних змагань.

На початку ХХ століття в Україні почали проводитись змагання з важкої атлетики та боротьби. До Подільської губернії тоді приїжджали знамениті спортсмени того часу – перший український рекордсмен світу зі штанги Костянтин Павленко, київські лікарі В.К.Крамаренко та А.К.Анохін. Саме вони були першими засновниками і тренерами гуртків важкої атлетики на Поділлі.

Боротьба. Першим подолянином – чемпіоном світу з боротьби на початку ХХ століття був Василь Якович Куценко. Народився В.Куценко у 1886 році в селі Петрашівці Теплицького району.

У 1905 році Василь разом зі своїми однолітками-односельчанами подався до Одеси, де почав працювати вантажником. На стрункого юнака з великими біцепсами звернули увагу любителі французької боротьби, котрі були поціновувачами цього видовища і запропонували Василеві спробувати свої можливості на арені цирку. І така нагода трапилася. В Одесу в черговий раз приїхав цирк у складі якого були відомі борці-професіонали. Довго вагаючись, молодий Куценко піднявся на борцівський підмосток. Деб'ют В. Куценка був

невдалим. Осоромлений юнак покинув місце свого провалу, але його наздогнав фахівець з боротьби Владислав Питлясинський, котрий згодом, через два роки, вивів його на циркові арени Росії, Франції, Італії, Бельгії. Прізвище В.Куценка відтепер знаходиться на першому місці численних афіш. У подальшому у нього була зустріч з чемпіоном чемпіонів Іваном Піддубним. Після майже години напруженої боротьби була зафіксована нічия. Були зустрічі з іншими відомими борцями. Так у 1909 році на чемпіонаті світу з французької боротьби у Кишеневі Василь подолав відомого борця – чемпіона світу – Ганса Дікмана.

Був Куценко не лише борцем. Великою популярністю користувалась його циркова програма, особливо трюк «Людина – міст», де Куценко тримав на руках платформу, по якій проїжджали вантажівки та легковіки з пасажирями, чи «Людина – кувалда», коли на його грудях розбивали молотком кам'яні брили вагою до 8 центнерів.

Василь Куценко нагороджений десятками медалей, дипломами, грамотами, призами, званням чемпіона. Останню перемогу він отримав у 1940 році в Дзержинську. Закінчивши свою спортивну кар'єру, видатний борець повернувся в рідне село Петрашівку, де і провів останні роки. Помер Василь Якович Куценко у 1971 році.

Першою чемпіонкою світу серед жінок була Марія Якимівна Ковач. Марія Ковач народилася у 1898 році в Гнівані в сім'ї робітника-цукровара.

У 1913 році трапилась біда – батько став інвалідом і 7 дітей залишились без засобів для існування. П'ятнадцятирічна Марія в пошуках заробітку поїхала до Одеси, де сподівалась влаштуватись вантажницею в порту, але за рекомендацією своєї подруги подалась до Петербурга, де зустрілась з фахівцями французької боротьби. Вродлива дівчина справила приємне враження на знавців жіночого спорту. Марії запропонували стати професіоналкою з боротьби. Дуже швидко Марія стає сенсацією, кумиром публіки. Спортивний журнал «Геркулес» за 1914 рік писав: «У цирку Мартиненка великим успіхом користується приваблива Ковач, яка була непереможна і отримала приз за красу статури. В Києві Марія здобула перемогу над тодішньою чемпіонкою світу Кармен Гільярді з Ревеля і стала чемпіонкою світу.

На початку Першої світової війни Ковач переїхала до Жмеринки, вчилась на місцевих курсах медсестер, які організував майбутній президент Академії наук України Д.К.Заболотний. У повоєнні роки працювала акушеркою, вийшла на пенсію у 1959 році. Разом з чоловіком О.А.Вербовенком мешкала у рідній Гнівані, згодом у Дашеві, Вінниці. Чемпіонка світу з жіночої боротьби Марія Ковач померла у 1973 році.

Одним із найсильніших радянських атлетів-важковиків у 40-60 роках був Олександр Мазур. Шлях у спорт О.Мазур розпочав після виступів на борцівських аренах, де перемагав багатьох популярних циркових борців. Народився О.Мазур у селі Попівка (тепер Широке) поблизу Бару. Місцем початку занять боротьбою став Херсон.

У 1939 році О.Мазур зустрічався з сильнішими борцями країни, а чемпіоном став лише через п'ять років. У 1944 році,

здобувши вісім перемог, вдруге отримав звання чемпіона у дні Перемоги над фашизмом. У складі збірної команди країни О.Мазур їде у західнонімецьке місто Карцерус і стає чемпіоном світу. Чемпіони СРСР і світу – вихованці О.Мазура: Георгій Вершинін, Анатолій Рошин, Анатолій Колесов, Валерій Анісімов. Учні О.Мазура надійно несли естафету незгасимої слави богатирів землі радянської й примножували її на аренах країни і світу.

У краєзнавчому музеї Барської середньої школи №4 і у Вінницькому музеї спортивної слави є стенди, присвячені О.Г.Мазуру. Люди старшого покоління пам'ятають це прізвище. Вони пишаються своїм земляком, який давно змінив родову приписку із села Попівка на московську.

Продовжив кращі борцівські традиції Вінниччини Анатолій Бондаренко – п'ятиразовий чемпіон Європи з боротьби самбо і дзюдо. Чотиринадцятирічним юнаком доля звела його з майбутнім заслуженим тренером України Абатієм Львовичем Леонердовим. Невідомо, як би склався спортивний шлях, коли б я не зустрівся з цією чудовою людиною і терпеливим, вмілим тренером – писав пізніше заслужений майстер спорту – Анатолій Бондаренко. Варто нагадати, що А. Бондаренко одним із перших спортсменів області удостоївся високого звання «заслужений майстер спорту». Пізніше А.Бондаренко стає чемпіоном СРСР з боротьби самбо у середній вазі. А трохи згодом став займатися боротьбою дзюдо.

Особливою сторінкою в історії вітчизняного спорту стала поїздка збірної команди Радянського Союзу на першість Європи з боротьби дзюдо. Представники двадцяти країн виборювали золоті медалі.

Саме тоді радянські спортсмени стали чемпіонами Європи.

На чемпіонаті континенту 1963 року у Берліні А.Бондаренко стає чемпіоном у особистому заліку, із семи поєдинків переміг у п'яти і став чемпіоном Європи у середній вазі. Пізніше на рахунку А.Бондаренко було багато перемог – на першостях України, СРСР, Європи.

Важка атлетика. Першим вінницьким спортсменом, який став рекордсменом світу, був Анатолій Аполонович Житецький. Він народився у 1936 році у сім'ї робітника. Після закінчення війни Анатолій всуває до першого класу вінницької школи №8, у якій пізніше навчався олімпійський чемпіон Петро Король. З 1954 року займається легкою атлетикою, а саме метанням диска і штовханням ядра, в один час йому належав рекорд області з цього виду легкої атлетики, але зустріч з відомим спортсменом, а згодом тренером з важкої атлетики Василем Івановичем Бобом привела його до занять саме цим видом спорту.

У 1956 році у Вінницькому педагогічному інституті відкривається факультет фізичного виховання, куди поступають кращі випускники ДЮСШ не тільки вінницької, а й інших областей – переважно Житомирської і Хмельницької. Серед них і Анатолій Житецький. Саме тут вирішилась доля талановитого спортсмена, він повністю перейшов із легкої атлетики у важку. У цьому ж році А. Житецький встановлює свій перший рекорд області, піднявши в сумі триборства вагу 395 кілограмів, а згодом 415 кілограм, виконавши норму майстра спорту СРСР.

Разом зі своїм рекордом світу у жимі Анатолій стає чемпіоном України серед спортсменів, вага яких не перевищує 82,5 кг, з результатами, відповідно: жим - 145

кг., ривок - 122,5 кг., поштовх 157, а в сумі – 425 кг.

Звання найсильнішого в Україні він підтвердив у наступні 1959 і 1960 роки, а у 1961 році завойовує бронзову медаль.

За час виступів у середній ваговій категорії встановлює 7 рекордів республіки, три з яких перевищували світові. Свій перший рекорд світу відібрано у відомого американця олімпійського чемпіона Томмі Коно, який встановлено у 1958 році на всесоюзних змаганнях у місті Казані. Пізніше Анатолій вижимав 153, 5 кг., і поліпшивши рекорд Василя Степанова на 0.5 кг., перейшов у наступну вагову категорію – до 90 кг.

У розквіті своїх творчих сил Анатолія Житецького передчасно не стало... Передчасно перестало битися серце чудової людини, талановитого спортсмена, тренера, батька двох синів і дочки. На честь його пам'яті проводиться всеукраїнський турнір важкоатлетів. Його гідно наслідують вінничани, серед яких і його учень – рекордсмен світу – Сергій Дідик.

Другим штангістом, який став рекордсменом світу і Олімпійським чемпіоном був Петро Король. П. Король народився у 1941 році на Уралі в с. Броди Челябінської області.

Невдовзі після закінчення війни Петро переїхав до Вінниці. Свою спортивну біографію розпочав у школі №8 у 1955, де його помітив учитель фізики Василь Іванович Боб, котрий у ті роки сам готувався до республіканських змагань зі штанги і готував молодь у динамівському залі в школі юного важкоатлета, куди прийшов чотирнадцятирічний юнак. Через два з половиною роки Петро Король встановлює рекорд республіки, стає чемпіоном. Разом з Королем тренується майбутній рекордсмен світу Анатолій

Житецький. 1958 рік став особливим для обох спортсменів П.Короля і А.Житецького, перший вперше виконав норматив майстра спорту, а Анатолій Житецький встановлював рекорд світу, відібравши його у знаменитого Томмі Коно.

Проходять роки. Петро Король 18 років не сходить з важкоатлетичного помосту. 1972 рік, особистий чемпіонат СРСР, на якому вирішувалось, хто їде на Олімпійські ігри. Петро Король перемагає з новим рекордом Радянського Союзу, але на Олімпіаду у Мюнхен їде Киржинов, як молодший, перспективніший, він, до речі, став чемпіоном Олімпіади.

На наступних змаганнях – Чемпіонаті світу у далекій Манілі П.Король перемагає усіх своїх суперників, в тому числі і Киржинова, і вперше стає чемпіоном світу. На останніх і найбільш важливих змаганнях – Олімпійських іграх у М'юнхені, Петро Король у боротьбі зі своїм грізним суперником – поляком Збігневом Кочмариком, 35-річний Петро Король посідає почесне друге місце. Срібна медаль – достойна нагорода львів'янину з вінницької школи Василя Боба за направленість і справжню любов до важкої атлетики.

Тим часом надійшло повідомлення, що Міжнародна федерація важкої атлетики, переглянувши результати змагань у Монреалі, дійшла висновку, що в легкій ваговій категорії переможець порушив встановлені правила з допінгового контролю. Таким чином велика золота медаль Олімпійських ігор повинна належати Петру Королі. Так у Петра Короля у сімейній колегії з'явилась ще одна – найдорожча – золота медаль Олімпійського чемпіона.

Наступним рекордсменом світу став Сергій Михайлович Дідик.

Народився Сергій Дідик у селі Балині Літинського району. Після закінчення восьмирічної школи їде до Вінниці і вступає до профтехучилища при заводі імені 60-річчя Жовтня. Тут познайомився із рекордсменом світу Анатолієм Житецьким, який взяв його під свою опіку. На перших змаганнях – першості області серед своїх ровесників Сергій впевнено перемагає, а через рік на республіканських змаганнях на приз ДСТ «Локомотив» виконує норматив першого спортивного розряду.

Після призову на дійсну військову службу він потрапляє до Львівського клубу армії, в колектив, котрий має хороші важкоатлетичні традиції. Тут тренувались кращі важкоатлети Вінниччини: Петро Король, Анатолій Майданюк, Іван Лозовський, Віктор Вікторов, Володимир Краснобаєв.

Вересень 1981 року. Міжнародні змагання на «Кубок Дружби». Для Сергія це був перший старт на міжнародному помості, який приніс йому третє призове місце. Це був безперечний успіх. При врученні нагород він став поруч з чемпіоном світу Анатолієм Писаренком та рекордсменом світу Володимиром Марчуком. Але найбільшого успіху Сергій Дідик добився 31 липня 1983 року на Олімпійському помості у Москві. У цей день розігрувались медалі і командні місця на VIII Спартакіаді народів СРСР у штангістів, особиста вага яких перевищувала 110 кг. Тут був встановлений світовий рекорд у поштовху 261 кг., що на 0.5 кг., перевищує світове досягнення динамівця з Києва, чемпіона світу Анатолія Писаренка.

Пізніше С.Дідик посідав призові місця на чемпіонатах і кубках світу.

Таким чином, Вінниччина дала путівки у великий спорт важкоатлетам: першому з

них Анатолію Житецькому – рекордсмену світу у жимі двома руками; Петру Королію – рекордсмену світу, чемпіону ЄСРП, Європи, світу, чемпіону Олімпійських ігор; Сергію Дідику – рекордсмену світу, призеру ЄСРП, світу.

На цьому успіхи вінницьких важкоатлетів не закінчуються.

Нещодавно талановита спортсменка Мар'яна Шевчук, виступаючи на чемпіонаті світу, встановила новий рекорд світу у жимі лежачи двома руками, показавши результат 133 кг. (її особиста вага становить 55 кг.).

Таким здобуткам вінницьких силовиків могли б позаздрити багато країн світу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Лозовський І.Р. Спортивні таланти Поділля – Вінниця: ТОВ «Консоль». – 2002. – 320с.
2. Кулик Я.Л. Вінниччина спортивна. – Вінниця. – 1997. – 312с.
3. Присяжнюк Д.С. Сторінки історії легкої атлетики Вінниччини. – Вінниця: ФОП Козун Д.К., 2016. – 212с.

*Стаття надійшла до редакції
22 грудня 2021*

МИНУЛЕ ТА НОВІ ЗВЕРШЕННЯ ОБЛАСНОГО НАУКОВОГО ЛІЦЕЮ-ІНТЕРНАТУ КЗВО «ВІННИЦЬКИЙ ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ КОЛЕДЖ»

УДК 373.5(477.44)ВГПК

РОМАНУХА Ю. В., КУШКО І. С.,

*вихователі Обласного наукового ліцею-пансіону
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»*

*Виховання дитини – це не мила забава, а завдання, що вимагає капіталовкладень –
тяжких переживань, зусиль,
безсонних ночей і багато, багато думок.
Я. Корчак*

XXI століття – це смуга складних та суперечливих трансформацій, які охоплюють економічні, соціально-політичні, духовно-моральні підвалини соціального життя. Тому перед педагогами стоїть важливе завдання – врахувати наявні в суспільстві кризові явища в організації навчально-виховної роботи на сучасному етапі розвитку держави.

В умовах, коли кожен заклад освіти намагається залучити до навчання кращу молодь, коли перспективи здобуття незалежного рівня знань, умінь і навичок

забезпечують перспективу отримання вищої освіти і тим самим відкрити шлях до європейського рівня освіти, до можливостей кожної молодої людини запропонувати себе на європейському ринку праці, саме імідж навчального закладу в певній мірі визначає попит батьків на освітянські послуги, визначає престижність і популярність навчального закладу на освітянському рівні.

Маючи високий професійний рівень педагогів, підтримку з боку тренерського складу, відповідну матеріальну базу, ми намагаємось вийти на новий рівень надання